

Núm. de Protocol: SS-0036-3/2005

TSA: 77/05

S E N T È N C I A NÚM. 03-2007

PARTS:

Apel·lant: J.C.P. i M.C.M.P.

Representant: J.A.V.

Advocat: X.J.R.

Apel·lada: CASS

Representant: D.A. (C.M.)

Advocat : B.A.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de gener de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0036-3/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pèireira** el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- La sentència de 23 de novembre de 2005 de la Secció Administrativa de la Batllia va desestimar la demanda formulada pels Srs. J.C.P. i M.C.M.P. contra la Caixa Andorrana de la Seguretat Social, en què sol·licitaven l'anul·lació de les resolucions d'aquest organisme de 8 de juny i 20 de juliol de 2005, en virtut de les quals es va deixar sense efecte la condició de beneficiària de la Sra. M.P. Pal i es va declarar l'obligació de retornar la quantitat de 1.814'34 euros, derivada de les prestacions mèdiques abonades indegudament des del 20 d'abril de 2002 fins el 19 d'abril de 2005.

2n.- La representació dels Srs. C. M. va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que fonamenta, en síntesi, en tres motius diferents. El primer es refereix a la manca de motivació de les resolucions administratives, i a que la Batllia no s'ha pronunciat sobre aquest extrem. En segon lloc, considera que la sentència impugnada és incongruent, ja que les resolucions de la C.A.S.S. es basen en què la interessada desenvolupa una activitat laboral, mentre que el Tribunal *a quo* ha considerat l'existència d'altres activitats lucratives. En darrer terme, es considera que la Sra. M. no es troba afectada per les previsions de l'article 4 del Reglament tècnic de la C.A.S.S., ja que es limita a desenvolupar el càrrec de President del Consell d'administració d'una societat patrimonial, de forma gratuïta, i que les funcions executives estan delegades en un conseller-delegat i en un director general.

3r.- La representació de la C.A.S.S. s'ha oposat al recurs, argumentant que la Sra. M.P. no pot tenir la consideració de beneficiària del seu marit —el Sr. C.P.— ja que exerceix una activitat lucrativa i, en conseqüència, la seva situació encaixa dins les previsions de l'article 4 del Reglament tècnic. Considera que el càrrec d'administrador d'una societat mercantil, o de President del seu Consell d'administració, és incompatible amb la condició de drethavent d'un assegurat, i això amb independència de què totes o part de les funcions d'administració o gerència estiguin delegades en un tercer.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com ha declarat aquesta Sala de manera reiterada, “el requisit de la motivació dels actes administratius respon a una doble finalitat, ja que d’una banda té l’objectiu d’evitar la indefensió de l’interessat, fent-lo sabedor dels motius determinants de la resolució administrativa de què és destinatari, per tal de què pugui articular el mitjans de defensa més convenients al seu interès, i, d’altra banda, fer possible la revisió de la legalitat d’aquest motius o fonaments per part dels organismes encarregats de resoldre els corresponents recursos administratius o jurisdiccionals que en cada cas siguin procedents. En conseqüència, el requisit de la motivació no pot ser considerat de forma ritualista, sinó que el seu abast dependrà de les circumstàncies del cas, les quals exigiran una major o menor amplitud per tal de satisfer les finalitats que abans han quedat esmentades”.

En aquest cas, és cert que l’acord adoptat el 20 de juliol de 2005 per part de la Comissió Contenciosa de la C.A.S.S. presenta una motivació molt limitada, ja que es limita a remetre’s a la decisió inicial de 8 de juny del mateix any. Tanmateix, no es pot oblidar que aquesta darrera resolució exposa de forma suficient els motius pels quals es procedeix a deixar sense efecte la condició de beneficiària de la Sra. M.P., i fa referència a l’activitat que desenvolupa la interessada com a representant legal de la societat “C.M. S.A.”, la qual duu a terme diverses activitats en el sector immobiliari.

No es pot compartir l’afirmació de què la sentència apel·lada no es pronuncia sobre la manca de motivació que van invocar els agents. Ho fa, però, per afirmar que no concorre cap dels motius de nul·litat de ple dret que recull l’article 48 del Codi de l’Administració, conclusió que ha de ser confirmada íntegrament, ja que no s’ha produït en cap cas una transgressió total i absoluta del procediment legalment establert.

A més, es pot afegir ara que els agents han pogut conèixer suficientment les raons que han determinat la decisió de la C.A.S.S., cosa

que exclou l'existència de qualsevol tipus d'indefensió. En aquestes circumstàncies, s'ha de concloure que els actes impugnats tampoc són anul·lables per manca de motivació, en aplicació del que disposa l'article 49.1 del Codi de l'Administració, segons el qual els vicis de forma només comporten la invalidesa de l'acte, entre d'altres supòsits, quan els interessats s'han vist privats de mitjans de defensa establerts en llur interès.

Tercer.- Tampoc es pot apreciar la invalidesa dels actes impugnats pel fet de què aquests facin referència a l'exercici d'una "activitat laboral". Des de l'inici de l'expedient administratiu es va posar de relleu als interessats que els motius determinants del mateix no eren altres que la situació de la Sra. M.P. com a membre de l'òrgan d'administració de la societat "C.M. S.A.". En conseqüència, s'ha de repetir que, malgrat l'existència d'una inexactitud terminològica com aquesta, l'objecte de l'expedient ha estat ben determinat des de l'inici, i els interessats han pogut conèixer perfectament el seu abast, de manera que s'ha de desestimar l'anul·lació dels actes impugnats per aquest motiu.

Quart.- L'article 4 del Reglament tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social disposa que té la condició de drethavent d'un cotitzant, entre d'altres supòsits que no són del cas, el cònjuge que no exerceixi cap activitat, ja sigui professional, ja sigui amb finalitat lucrativa.

La sentència d'aquesta Sala núm. 12-2002, d'11 de març de 2002, que va examinar un supòsit que presenta unes circumstàncies anàlogues a les que es plantegen en aquest procés, va declarar que la titularitat d'un negoci és, per naturalesa, incompatible amb la situació de drethavent d'un cotitzant, ja que la titularitat formal comporta responsabilitats civils personals en els resultats de la gestió, encara que aquesta sigui duta a terme per una altra persona, per la qual cosa subjecta a qui voluntàriament l'assumeix a les conseqüències econòmiques de tot ordre vinculades a la mateixa.

En el cas que ara s'examina, la interessada ostenta la condició de President del Consell d'administració d'una societat mercantil. Com a integrant de l'òrgan de gestió de la societat, assumeix funcions de control, administració i representació, i respon davant de la Junta general, en els termes previstos en l'article 36 dels estatuts socials. En conseqüència, encara que s'hagin delegat determinades atribucions en benefici d'un conseller-delegat i d'un director general, això no priva al Consell d'administració de les seves facultats últimes de control de l'exercici de les funcions delegades i de rendició de comptes a la Junta general. A més, cal afegir que no es

tracta d'un societat merament patrimonial, sinó que desenvolupa activitats mercantils en l'àmbit immobiliari.

En conseqüència, amb independència de què el càrrec de President sigui o no retribuït, s'ha de concloure que la condició de membre del Consell d'administració d'una societat mercantil com la que ara s'examina suposa el desenvolupament d'una activitat amb finalitat lucrativa, als efectes previstos en l'article 4 del Reglament tècnic de la C.A.S.S., per la qual cosa s'ha de desestimar el present recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació dels Srs. J.C.P. i M.C.M.P. contra la sentència dictada el 23 de novembre de 2005 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes, sense fer un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa